

Etorkizuna II

Itziar UGARTE

Eskuetan utzi zidaten bart:
Ze mundu tristea ari zaigun gelditzen.

Udaberritu guran baina orain
nekez sartzen den izpirik poeman

beldur naiz —ezin dut zuzen baizik esan—
garaiak atzekoz aurrera bihurritzen ikusteko.

Zerk ehuntzen du denbora ez bada hutsak.

Bitartean
gaur
astelehen gaua berriro

eta orduan egongo ez den
norbaiten ondoan
noa 2048. urterantz.

Bera zaintzera nator

baina elkar zaintzen dugu
jakin gabe zenbat astelehen
beharko diren gauzak aldatzeko.

Bai gauza izukaitza etorkizuna.

Esne basokada bana berotu dut.
Hitzen lubaki hau aitzurtu.

Gero ere argiaren alde lerratuko gara,
ez dut gehiagorako adorerik

lagunek, lurrunduko diren ahotsek
irekiko dituzten bide zimur horietan.